

Sygn. akt XVII AmE 356/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 maja 2020 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący –	Sędzia SR (del.) Jolanta Stasińska

po rozpoznaniu 13 maja 2020 roku w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania (...) **Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 17 sierpnia 2018 roku, Nr (...)

1. uchyla zaskarżoną decyzję,
2. zasądza od Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. kwotę 100,00 zł (sto złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sędzia SR (del.) Jolanta Stasińska

Sygn. akt XVII AmE 356/18

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki decyzją z dnia 17 sierpnia 2018 roku numer (...), na podstawie art. 56 ust. 2 i art. 56 ust. 1 pkt 3a, w związku z art. 11 i art. lid ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2018 r., poz. 755, 650, 685, 771,1000 i 1356), w związku z § 5 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 lipca 2007 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła (Dz. U. z 2007 r., Nr 133, poz. 924), oraz na podstawie art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r., poz. 1257 ze zm.) w związku z art. 30 ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne, po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu w dniu 4 lipca 2016 r., na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 3a ustawy - Prawo energetyczne, postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia dla podmiotu gospodarczego działającego pod nazwą (...) Sp. z o.o. z siedzibą w miejscowości P. (NIP: (...)) kary pieniężnej za niestosowanie się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wprowadzonych w dniach 10 - 31 sierpnia 2015 r., orzekł, co następuje:

1. (...) Sp. z o.o. w dniu 10 sierpnia 2015 r., w odniesieniu do obiektu zlokalizowanego pod adresem: P., ul. (...), naruszył obowiązek stosowania się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wynikający z art. 11 i art. 12 ust. 3 ustawy - Prawo energetyczne, co podlega karze pieniężnej określonej w art. 56 ust. 1 pkt 3a tej ustawy.

2. Za działanie wymienione w punkcie 1 wymierzam (...) Sp. z o.o. karę pieniężną w kwocie 1 000,00 zł (jeden tysiąc złotych).

Od wyżej wymienionej decyzji powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. złożył odwołanie. Zaskarżył decyzję w całości.

Zaskarżonej decyzji zarzucił:

1. Naruszenie przepisów prawa materialnego:

a) art. 56 ust. 1 pkt 3a ustawy Prawo energetyczne polegające na nałożeniu kary pieniężnej pomimo braku podstaw do jej nałożenia,

b) § 3 ust. 4 pkt 1 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 lipca 2007 roku w sprawie w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła (rozporządzenie), polegające na braku określenia mocy bezpiecznej bez której doszłoby do zagrożenia bezpieczeństwa osób oraz uszkodzenia lub zniszczenia obiektów technologicznych,

c) § 10 rozporządzenia poprzez brak powiadomienia spółki o dopuszczalnych maksymalnych ograniczeniach w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej.

2. Naruszenie przepisów prawa procesowego poprzez:

a) naruszenie zasad ogólnych określonych w art. 7, art. 77§ 1 oraz art. 80 k.p.a.,

b) naruszenie art. 7a§ 1 k.p.a. poprzez brak rozstrzygnięcia sprawy na korzyść strony.

Wskazując na powyższe wniosł o:

1. uchylenie zaskarżonej decyzji, względnie

2. o uchylenie zaskarżonej decyzji i umorzenie postępowania

3. zwrot kosztów postępowania według norm przepisanych.

Zdaniem powoda, pozwany błędnie przyjął, iż zaistniały przesłanki do nałożenia kary finansowej. Zarzucił brak skutecznego powiadomienia powoda o dopuszczalnych maksymalnych ograniczeniach w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, co wynika wprost z § 10 rozporządzenia. Powód podniósł, że w decyzji wskazano, iż pismo o wielkości danych dotyczące spółkę wynikających z planu wprowadzania ograniczeń w okresie od dnia 10 do 31 sierpnia 2015 roku zostały przekazane spółce przez (...) S.A ((...)) w piśmie z dnia 30 lipca 2014 roku, przesłanym listem zwykłym, a dowodem jego doręczenia ma być wydruk z systemu kancelaryjnego potwierdzający nadanie przedmiotowej przesyłki oraz oświadczenie (...) o braku zwrotu powyższej przesyłki. Powód podkreślił, że nigdy nie otrzymał planu wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, a co za tym idzie nie był świadomy wielkości dopuszczalnych ograniczeń, co jest o tyle istotne, że wprowadzone ograniczenia de facto uniemożliwiały spółce jej funkcjonowanie. Ten zarzut jest natomiast bezpośrednio powiązany z zarzutem naruszenia § 3 ust. 4 pkt 1 Rozporządzenia. Powód zaznaczył, że mimo, iż umowa z dnia 28 marca 2013 roku w treści §4 pkt 8 przewidywała obowiązek spółki do dostosowania się do ograniczenia poboru mocy, jednakże pole znajdujące się w §4 pkt 7 umowy dotyczące mocy bezpiecznej nie zostało uzupełnione – jest puste. Mimo to, moc bezpieczna dla miesiąca sierpnia 2015 roku była ustalona przez (...) na poziomie 100 kW. Powód podkreślił, że ustalenie mocy bezpiecznej dla

spółki nastąpiło dopiero na podstawie aneksu do umowy zawarte w dniu 20 kwietnia 2016 roku na poziomie 220 kW. Powód zarzucił pozwanemu również pominięcie okoliczności, że jak wynika z pisma OSD z dnia 20 listopada 2017 roku licznik będący podstawą dokonanych pomiarów nie posiada legalizacji, co jest istotne, gdyż spółka borykała się wcześniej z błędami w zdalnym odczycie liczników.

Pozwany wniósł o oddalenie odwołania oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwany podtrzymał stanowisko zawarte w treści decyzji. W ocenie pozwanego okoliczności faktyczne pozwalają na uznanie, że powodowi został przekazany przez (...) plan wprowadzania ograniczeń w dostarczeniu i poborze energii elektrycznej obowiązujący w okresie od dnia 1 września 2014 roku do dnia 31 sierpnia 2015 roku, przy piśmie z dnia 30 lipca 2014 roku, przesłanym listem zwykłym, co potwierdza wydruk z systemu oraz oświadczenie o braku zwrotu tej przesyłki. O świadomości powoda co do wielkości dopuszczalnych ograniczeń świadczy fakt, że powód nie dostosował się jedynie w dniu 10 sierpnia 2015 roku, a zatem znana mu była treść planu ograniczeń. Według pozwanego, okoliczność, że w umowie pozostawiono puste, zamiast wskazania określonej wartości mocy bezpiecznej świadczy o tym, że to powód nie dochował należytej staranności przy zawieraniu umowy o której mowa w art. 355 k.c. Zdaniem pozwanego skoro, wobec podjęcia odpowiednich działań w tym kierunku, powód de facto upoważnił (...) do samodzielnego ustalenia w planie ograniczeń wielkości dla poszczególnych stopni zasilania. Według pozwanego, samodzielne ustalenie wartości mocy bezpiecznej w wysokości 100 kW działa na korzyść powoda, gdyż wartość ta została ustalona na 0 kW. Według pozwanego treść §4 ust. 7 umowy, z której wynika, że to powód składa oświadczenie w powyższym przedmiocie, a nie sprzedawca świadczy o tym, że to powód zaniechał wskazania tej wartości, nie zaś (...). Pozwany wskazał również na bezzasadność zarzutów naruszenia prawa procesowego.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Dostawa energii elektrycznej na rzecz (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. była realizowana w oparciu o zawartą z (...) Umowę sprzedaży energii elektrycznej i świadczenia usług dystrybucji - umowę kompleksową nr (...) z dnia 28 marca 2013 r. Zgodnie z § 4 pkt 8 ww. umowy Odbiorca zobowiązany jest do ograniczenia poboru mocy w przypadku wprowadzenia ograniczeń na podstawie powszechnie obowiązujących przepisów. Zgodnie z § 4 pkt I.3.lit.a ww. umowy moc umowną strony określiły na 500 kW. Pole w umowie dotyczące mocy bezpiecznej znajdujące się w § 4 pkt 7 nie zostało uzupełnione (pole puste), (k. 33-39 akt adm.)

W planie wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu energii elektrycznej na okres od dnia 1 września 2014 r. do dnia 31 sierpnia 2015 r., określonym w piśmie z dnia 30 lipca 2014 roku wskazano uwzględniono moc umowną o wartości 0,500 MW, natomiast moc bezpieczną określono na 0,100 MW. (k. 43 akt adm.) Powyższy plan został wysłany do odbiorcy listem zwykłym. (...) nie otrzymał zwrotu tej przesyłki. (k. 53, 63 akt adm.)

(...) S.A. w dniu 10 sierpnia 2015 roku wydały komunikat, iż w związku z obniżeniem dostępnych rezerw zdolności wytwórczych poniżej niezbędnych wielkości, spowodowanych m. in. wyjątkowo wysokimi temperaturami i niskimi stanami wód w zbiornikach wodnych i rzekach, stwierdziły wystąpienie zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej w rozumieniu postanowień art. 3 pkt 16d ustawy - Prawo energetyczne wprowadzając, na podstawie art. 11c ust. 2 pkt 2 tej ustawy, od godz. 10:00 dnia 10 sierpnia 2015 r, ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej. Jednocześnie, w dniu 10 sierpnia 2015 r. (...) S.A., działając na podstawie art. 11c ust. 3 ustawy - Prawo energetyczne, powiadomiły Ministra Gospodarki (obecnie: Minister Energii) i Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki (dalej: „Prezes URE”) o wystąpieniu zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, podjętych działaniach i środkach w celu usunięcia tego zagrożenia i zapobieżenia jego negatywnym skutkom oraz zgłosiły Ministrowi Gospodarki konieczność wprowadzenia ograniczeń na podstawie art. 11 ust. 7 ustawy - Prawo energetyczne, tj. w trybie wydania przez Radę Ministrów rozporządzenia o wprowadzeniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej do dnia 31 sierpnia 2015 r. Rada Ministrów w dniu 11 sierpnia 2015 r. wydała Rozporządzenie w sprawie wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, które

zostało opublikowane w Dzienniku Ustaw pod poz. 1136 i wprowadziło te ograniczenia w okresie od dnia 11 sierpnia 2015 r. od godz. 24:00 do dnia 31 sierpnia 2015 r. do godz. 24:00. (okoliczności bezsporne)

Na wezwanie Prezesa URE (...) S.A. (dalej: (...)), do której sieci (...) Sp. z o.o. (dalej: „Odbiorca”) jest przyłączony, pismem z dnia 10 maja 2016 r. o znaku (...) przedstawił zbiorcze dane wskazujące na stopień niedostosowania się odbiorców ujętych w Planie wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej obowiązującym w dniach od 10 do 31 sierpnia 2015 r. do wprowadzonych ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej. Na podstawie powyższych danych zostały wygenerowane informacje wskazujące na stopień niedostosowania się Odbiorcy do wprowadzonych w dniach 10 - 31 sierpnia 2015 r. ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej w odniesieniu do punktu poboru energii elektrycznej zlokalizowanego pod adresem: P., ul. (...) (dalej „obiekt Odbiorcy”). Odbiorca, we wskazanym przez (...) obiekcie Odbiorcy, nie dostosował się do wprowadzonych w dniach 10-31 sierpnia 2015 r. ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, w odniesieniu do przedmiotowego obiektu, w poszczególnych dniach w następujący sposób:

- w dniu 10 sierpnia 2015 r. łącznie 0,049 (MW w godzinie);

Łączna wartość przekroczenia wyniosła 0,049 MW w godzinie

(k 3-4 akt adm.)

Pismem z dnia 4 lipca 2016 r. Prezes URE zawiadomił Odbiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej wzywając go jednocześnie do zajęcia stanowiska w sprawie, tj. w szczególności do złożenia wyjaśnień dotyczących powodów niedostosowania się przez Odbiorcę do wprowadzonych ograniczeń, a także nadesłania kopii wszelkich dokumentów mogących stanowić dowód w sprawie. W szczególności Odbiorca został wezwany do ustosunkowania się do przekazanych mu informacji otrzymanych przez Prezesa URE od (...) wskazujących na stopień niedostosowania się Odbiorcy do wprowadzonych w dniach 10 - 31 sierpnia 2015 r. ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej. (k. 1-2 akt adm.)

Pismem z dnia 15 lipca 2016 r. Odbiorca przedstawił Prezesowi URE swoje stanowisko w sprawie wskazując, że wprowadzenie ograniczeń stanowiło zaskoczenie, jak również, że zakłady energetycznej, które zajmują się dystrybucją, w wcześniej podpisywanych umowach nie informowały o minimalnych mocach potrzebnych do bezpiecznej pracy zakładu, w tym w przypadku przedsiębiorcy w treści § 4 pkt 7 nie określono mocy bezpiecznej. Takie ustalenia zaproponował T. dopiero w przesłanym aneksie do umowy z dnia 12 kwietnia 2016 roku. (k. 10-11 akt adm.)

W trakcie postępowania administracyjnego Prezes URE wzywał Odbiorcę oraz (...) do nadesłania dodatkowych informacji i dokumentów zmierzających do wyjaśnienia sprawy, a w szczególności do weryfikacji przedstawionych Prezesowi URE przez (...) danych dotyczących stopnia niedostosowania się Odbiorcy do wprowadzonych ograniczeń. (k. 20, 22, 30, 32-48, 51, 53-66, 67, 69, 71, 73-94, 95, 97-114, 115, 117-118 akt adm.)

Na wezwanie Prezesa URE, przy piśmie z dnia 10 lipca 2018 r roku odbiorca złożył ostateczny rachunek zysków i strat za 2017 rok. Odbiorca w 2017 roku osiągnął przychód (...) zł. (k. 124, 125 akt adm.)

Pismem z dnia 16 lipca 2018 r. zawiadomiono Odbiorcę o zakończeniu postępowania dowodowego w niniejszej sprawie i poinformowano o możliwości zapoznania się z zebrany materiał dowodowy w terminie 7 dni od dnia doręczenia tego pisma z jednoczesnym pouczeniem, że niezapoznanie się w powyższym terminie z aktami sprawy zostanie uznane za rezygnację z możliwości wypowiedzenia się w sprawie zgromadzonego materiału dowodowego. Zawiadomienie o zakończeniu postępowania zostało przez Odbiorcę odebrane 19 lipca 2018 r., a więc siedmiodniowy termin do zapoznania z materiałem dowodowym upłynął 26 lipca 2018 r., jednak Odbiorca nie skorzystał ze swojego uprawnienia i nie zapoznał się ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. (k. 126, 130 akt adm.)

W dniu 17 sierpnia 2018 roku Prezes URE wydał decyzję Nr (...) (k. 133-140 akt adm.)

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów, w tym zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym, które nie były przez żadną ze stron niniejszego postępowania kwestionowane.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

W treści odwołania powód twierdził, iż nie zaistniały przesłanki na nałożenia kary na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 3a p.e., gdyż nie został skutecznie zawiadomiony o ograniczeniach, ani też nie doręczono mu planu ograniczeń, według którego zobowiązany był do dostosowania do ograniczeń w dnia 10-31 sierpnia 2015 roku.

Zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne w przypadku zagrożenia:

- 1) bezpieczeństwa energetycznego Rzeczypospolitej Polskiej polegającego na długookresowym braku równowagi na rynku paliwowo - energetycznym,
- 2) bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej,
- 3) bezpieczeństwa osób,
- 4) wystąpieniem znacznych strat materialnych

- na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części mogą być wprowadzone na czas oznaczony ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła. Zgodnie natomiast z ust. 6 Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb wprowadzania ograniczeń, o których mowa w ust. 1, biorąc pod uwagę znaczenie odbiorców dla gospodarki i funkcjonowania państwa, w szczególności zadania wykonywane przez tych odbiorców; zaś zgodnie z ust. 7, Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw energii, w drodze rozporządzenia, może wprowadzić na czas oznaczony, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej i ciepła, w przypadku wystąpienia zagrożeń, o których mowa w ust. 1.

Zgodnie z art. 11c ust. 2 pkt 2 ustawy - Prawo energetyczne, w przypadku powstania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego może wprowadzić ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części do czasu wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 11 ust. 7, lecz nie dłużej niż na okres 72 godzin. Z treści powyższego przepisu wynika, iż w przypadku powstania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii do kompetencji OSP na mocy tej ustawy należało wprowadzenie ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii, na okres nie dłuższy niż 72 godziny. W dalszej kolejności ustawodawca przewidział, w treści art. 11d ust. 3 tej ustawy, iż w okresie występowania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej operatorzy systemu elektroenergetycznego mogą wprowadzać ograniczenia w świadczonych usługach przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, w zakresie niezbędnym do usunięcia tego zagrożenia. Doprecyzowanie okresu na jaki OSP może wprowadzić przedmiotowe ograniczenia zostało zawarte treści art. 11c ust. 2 pkt 2 ustawy - Prawo energetyczne. Treść przedmiotowych regulacji prawnych tj. art. 11 c ust. 2 pkt 2 i 11 d ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne pozostaje w ścisłym związku, albowiem dopiero łączna ich treść określająca podstawę do wprowadzenia ograniczenia przez OSP okresie występowania zagrożenia tj. art. 11 d ust. 3 oraz określająca możliwy okres, czemu służy art. 11c ust. 2 pkt 2, którego stosowanie jest możliwe już w sytuacji powstania zagrożenia, umożliwia skuteczne wprowadzenie przedmiotowego ograniczenia przez OSP, tj. w ściśle organicznym czasie i na ściśle określonym terytorium. Niewątpliwie zaś fakt „występowania zagrożenia” wynika wprost z treści komunikatu OSP, w którym stwierdził „wystąpienie zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej”. Wskazać przy tym należy, iż jedynie realizacja działań z zachowaniem przedstawionej wyżej kolejności umożliwiła uzyskanie podstawowego celu powołanej ustawy, jakim jest zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego w kraju.

Bezsporna była okoliczność, iż powód nie należy do kręgu podmiotów, które w myśl §6 ust. 1 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 lipca 2007 roku w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży

paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła (Dz.U. z 2007r., Nr 133, poz. 924), podlegają ochronie przed wprowadzanymi ograniczeniami.

Zgodnie z treścią art. 56 ust. 3a ustawy – Prawo energetyczne karze pieniężnej podlega ten, kto nie stosuje się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii, wprowadzonych na podstawie art. 11, art. 11c ust. 3 lub art. 11d ust. 3. Z powyższego wynika, iż zastosowanie względem powoda sankcji zależy od wypełnienia przez powoda dyspozycji z cytowanego wyżej przepisu, w postaci niestosowania się do ograniczeń w poborze energii. Nie ulega zatem kwestii, iż ustaleniu powyższego służy „plan ograniczeń”, o którym mowa w treści §8 wskazanego wyżej rozporządzenia.

Powód oparł odwołanie o zarzut dotyczący nieprawidłowości dokonanych przez pozwanego ustaleń w przedmiocie niedostosowania się przez powoda do wprowadzonych ograniczeń w poborze energii w dniach 10 sierpnia 2015 roku i przekroczenia przez powoda dopuszczalnego wówczas poboru mocy w łącznej wysokości 0,049 MW w godzinie, gdyż plan ograniczeń przesłany w dniu 31 lipca 2014 roku nie został mu doręczony, ani też w §4 pkt 7 umowy z dnia 28 marca 2013 roku nie określono mocy bezpiecznej.

W odpowiedzi na powyższe pozwany wskazał, że w czasie wprowadzonych ograniczeń w sierpniu 2015 roku, powoda wiązał plan ograniczeń przesłany do powoda w dniu 31 lipca 2014 roku, gdyż według oświadczenia (...) przesyłka w postaci listu zwykłego nie została mu zwrócona. W ocenie pozwanego, w związku z tym można było dokonać skutecznej oceny wartości ewentualnych przekroczeń z uwzględnieniem przedmiotowego planu ograniczeń (k. 43 akt adm.). Ponadto, odpowiedzialnością za nieuwzględnienie w treści umowy wartości mocy bezpiecznej pozwany obarczył powoda.

Zgodnie z treścią z §8 ust. 1 wskazanego Rozporządzenia operatorzy oraz przedsiębiorstwa energetyczne opracowują plany wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, z uwzględnieniem zasad określonych w art. 11 ust. 3 ustawy - Prawo energetyczne. Zgodnie natomiast z treścią ust. 2, plany ograniczeń dla energii elektrycznej określają wielkości maksymalnego poboru tej energii dla poszczególnych odbiorców i stopni zasilania. Plany te podlegają corocznej aktualizacji w terminie do dnia 31 sierpnia. Zgodnie z treścią ust. 3, plany ograniczeń i ich aktualizacje, o których mowa w ust. 2, podlegają uzgodnieniu z:

- 1) Prezesem Urzędu Regulacji Energetyki - jeżeli są opracowywane przez operatorów systemu przesyłowego elektroenergetycznego;
- 2) właściwym operatorem systemu przesyłowego elektroenergetycznego - jeżeli są opracowywane przez operatorów systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych lub operatorów elektroenergetycznych systemów połączonych.

W odniesieniu do wielkości planowanych ograniczeń powołania wymaga treść §9 wspomnianego rozporządzenia. Zgodnie z jego treścią, wielkości planowanych ograniczeń w poborze energii elektrycznej, ujęte w planach ograniczeń, określa się w stopniach zasilania od 11 do 20, przy czym:

- 1) 11 stopień zasilania określa, że odbiorca może pobierać moc do wysokości mocy umownej określonej w umowach, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 i 2 oraz ust. 3 ustawy;
- 2) stopnie zasilania od 12 do 19 powinny zapewniać równomierne obniżanie mocy elektrycznej pobieranej przez odbiorcę;
- 3) 20 stopień zasilania określa, że odbiorca może pobierać moc do wysokości ustalonego minimum, niepowodującego zagrożeń i zakłóceń, o których mowa w § 3 ust. 4.

Z treści powyższego wynika przede wszystkim, że za opracowanie planu ograniczeń jak i jego aktualizację odpowiedzialny jest operator oraz przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie zaopatrzenia w ciepło. Plany ograniczeń i ich aktualizacje podlegają uzgodnieniu z Prezesem URE i właściwym operatorem. Z tego wypływa wniosek, iż o ile możliwa i wskazana była współpraca z odbiorcą energii, czyli powodem na etapie opracowania planu ograniczeń, to podmiotem odpowiedzialnym za jego opracowanie oraz aktualizację

był operator, a następnie wraz z nim również pozwany Prezes URE był odpowiedzialny za uzgodnienie planu i aktualizacji. Bezsporna była w niniejszej sprawie okoliczność, że w czasie wprowadzonych ograniczeń wobec powoda nie określono żadnej wartości mocy bezpiecznej. Pomimo tego w planie ograniczeń wskazano wartość mocy bezpiecznej jako 0,100 MW. W treści planu ograniczeń wskazano (k. 47 akt adm.), że „plan ograniczeń oparty jest na zapisach w umowie dotyczących mocy umownej i mocy bezpiecznej, które wynoszą: moc umowna: 0,500 MW, moc bezpieczna: 0,100 MW”. Powyższe oznacza, że na dzień 10 sierpnia 2015 roku plan ograniczeń pochodzący z dnia 31 lipca 2014 roku zawierał wartości niezgodne z umową, a zatem wbrew treści §9 rozporządzenia. Ponadto, w przypadku wprowadzonych ograniczeń, w odniesieniu do obiektu powoda plan ograniczeń powinien służyć możliwości dostosowania się do tych ograniczeń, bez powodowania zagrożeń o których mowa w treści § 3 ust. 4 rozporządzenia. Nieuprawnione było zatem twierdzenie pozwanego, że to powód upoważnił (...) do samodzielnego określenia mocy bezpiecznej. Powyższe pozostaje bowiem wprost sprzeczne z zasadą równorzędności podmiotów stosunku cywilnoprawnego. Umowa sprzedaży energii i świadczenia dystrybucji jest umową wzajemną, co oznacza przede wszystkim, że strony zgodnie określają wzajemne ich świadczenia. Z tego względu przyjąć należało, że (...) nie uzgodniło z powodem wartości mocy bezpiecznej, nie zaś jak twierdzi pozwany, że wartość tej mocy wynosi 0,00 MW. Jak zaś już wskazano, za opracowanie planu ograniczeń i jego aktualizację odpowiedzialny był operator w uzgodnieniu z pozwanym, a nie powód. Ponadto, strona pozwana nie wykazała w niniejszym postępowaniu, aby powodowi skutecznie doręczono plan ograniczeń, w taki sposób aby mógł zapoznać się z jego treścią, w myśl art. 61 k.c.

W świetle powyższego pozwany niezasadnie przyjął, że plan ograniczeń z dnia 30 lipca 2014 roku był dla powoda wiążący oraz, że mógł służyć ustaleniu, iż powód nie dostosował się do ograniczeń w dniu 10 sierpnia 2015 roku. W konsekwencji, brak było podstaw do nałożenia na powoda kary pieniężnej, wskazanej w pkt 2 decyzji. Za powyższym przemawia również okoliczność, iż pozwany dokonał wymiaru kary ustalonej wprost proporcjonalnie do wartości ustalonego przez pozwanego przekroczenia. Tym samym, zarzut dokonania niewłaściwej oceny okoliczności faktycznych, podniesiony przez powoda okazał się uzasadniony.

Wobec powyższego, Sąd na podstawie art. 479⁵³§2 k.p.c. uchylił zaskarżoną decyzję.

O kosztach procesu, Sąd orzekł stosownie do wyników postępowania na podstawie art. 98 k.p.c. Na koszty procesu po stronie powoda złożyła się opłata od odwołania w wysokości 100,00 zł.

Sędzia SR (del.) Jolanta Stasińska